

ΕΓΗΣΙΑ συνδρομή δια την Σύρον δραχ. 30
Εκτός της Σύρου δραχ. 32

ΕΡΜΗΣ

Εκδίδεται την Τετάρτην εκάστης εβδομάδος.
Τιμή της καταχώρησης δι έκαστον στίχον λεπ. . 45

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Η έτησια έκδοσις τής εφημερίδος μας έληξε με τὸ τελευταίον εκδοθὲν φύλλον, καὶ ἀπὸ σήμερον ἀρχεται νέα. Καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐξεπληρώσαμεν νομιζόμεν τὸ καθήκον μας εὐκρινῶς καὶ σύμφωνα με τὴν ἐξοχὸν ἀποστολήν μας, καθόσον αἱ ἀσθενεῖς δυνάμεις μας, αἱ περὶωρισμέναι γνώσεις μας καὶ τὰ μέσα μᾶς ἐπέτρεψαν.

Δύο ἰδίως μεγάλα καὶ σοβαρὰ ζητήματα μᾶς ἐπηρεχόλησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους, τὸ Παρκερικὸν καὶ τὸ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν μας.

Περὶ τὴν λύσιν ἀμφοτέρων τῶν ζητημάτων τούτων προσεφέραμεν εὐκρινῆ πρός τε τὸ ἔθνος καὶ τὸν θρόνον ἐκδούλευσιν, καταδείξαντες τοὺς ἀνθεθνικοὺς καὶ ἐπιβούλους σκοποὺς τοὺς ὑποίους ὑπέκρυπτε τὸ πρῶτον, καὶ χειραγωγήσαντες καθόσον ἐδυνήθημεν τὸν λαὸν τῆς ἐπαρχίας μας περὶ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐκλογικοῦ δικαϊώματός του.

Εὐτυχῆς ἤθελεν εἶσθαι ἡ Ἑλλάς, ἐὰν ἐγένετο ὀρθή, ἀμερόληπτος, δικαία καὶ συνάδουσα μετ' ἀληθῆ τοῦ ἔθνους συμφέροντα διαχειρίσις τοῦ τύπου. Ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν περιπλανώμενοι τινὲς τῶν κυρίων συναδελφῶν μας εἰς τὸ χάος ἀπραγματοποιήτων θεωριῶν, ἀπαιτοῦντες τ' ἀδύνατα καὶ μὴ κατανοοῦντες οὐδὲ θέλοντες νὰ κατανοήσωσιν ὅτι ὁ ἰσχυρότερος καὶ σεβαστώτερος νόμος εἶναι ἡ τοῦ ἔθνους σωτηρία, παρεγνώρισαν τὴν ἀποστολήν των καὶ τ' ἀληθῆ τοῦ τύπου συμφέροντα. Καὶ οἱ μὲν λοιπὸν καὶ οἱ δὲ ἐβλάψαν τὸ ἔθνος ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς.

Καὶ ἠθικῶς μὲν, διότι ἐξογράψισαν τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸν ἔξω κόσμον ὡς φωλεᾶν ληστῶν καὶ κακούργων, τὴν δὲ Κυβέρνησιν αὐτῆς ἐχαρακτήρισαν ὡς ἀνήθικον. Ὑλικῶς δὲ, διότι ἐξευτελίζοντες πᾶσαν Κυβέρνησιν ἠλάττωσαν τὸ πρὸς αὐτὴν σέβας τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ἰσχύν της. Ἐντεῦθεν δὲ οἱ ἰσχυροὶ βραδύουργοι τῶν ἐπαρχιῶν εὗρον κατάλληλον τὴν ἐποχὴν τοῦ νὰ διαρπάσωσι τὴν δημοσίαν περιουσίαν, καὶ νὰ φέρωσιν εἰς ἀνικανότητα σχεδὸν τὴν Κυβέρνησιν τοῦ νὰ δύναται νὰ λάβῃ ὅσα μέτρα εἶναι πρόσφορα πρὸς καταστολήν τῶν καταχρήσεων.

Εἰς τὴν ἐνεστῶσαν ἐλευσίν τῶν πραγμάτων μας κατάστασιν, καθ' ἣν ἡ βελτίωσις τῆς ὁποίας κατέστη πλέον ἔργον ἀπολύτου ἀνάγκης, διὰ νὰ μὴ καταντήσωμεν εἰς κοινωνικὴν παραλυσίαν καὶ ἀποσύνθεσιν, δὲν εἶναι διόλου φρόνιμον νὰ περιπλανώμεθα εἰς ἀπραγματοποιήτους θεωρίας καὶ ν' ἀπαιτῶμεν τ' ἀδύνατα. Ὅσοι λοιπὸν δὲν βλέπομεν τὰ πράγματα ὑπὸ τὸ πρίσμα τῆς ἰδιοτελείας καὶ τῶν πα-

θῶν μας, ὀφείλομεν νὰ σκεφθῶμεν σπουδαίως καὶ ὠρίμως περὶ τοῦ ποῖα δύνανται νὰ ἦναι τὰ μέσα τῆς σωτηρίας μας. Καθ' ἡμᾶς δὲ ἄλλο καταλλήλοτερον καὶ συντελεστικώτερον δὲν ὑπάρχει, εἰμὴ τὸ νὰ περιστοιχίσωμεν ἀπαντες εὐκρινῶς τὸν θρόνον καὶ τὴν Κυβέρνησιν καὶ νὰ χορηγήσωμεν πρὸς αὐτὴν πᾶσαν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν ἰσχύν, καθόσον ἐκ τῆς πείρας καὶ τῆς ἱστορίας ἐδιδάχθημεν, ὅτι ὅπου ἡ κυβερνήσις δὲν εἶναι ἰσχυρὰ καὶ σεβαστῆ, ἐκεῖ ἐμφωλεῖται ἡ ἀναρχία, ἀναπόφευκτος συνέπεια τῆς ὁποίας εἶναι ὁ κοινωνικὸς ὄλεθρος καὶ ἡ καταστροφή.

Τῆς δυσαρρεσκείας, τὴν ὁποίαν τινὲς ἐκ τῶν σφόδρα πατριωτῶν συναδελφῶν μας ἠσθάνθησαν, ὅτι ἀπέτυχον εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς οἱ βραδύουργοι τῶν ἐπαρχιῶν φίλοι των, ἀποτέλεσμα ὑπῆρξαν ὅσα ψεῦδη καὶ συκοφαντικαὶ ἐδημοσιεύθησαν διὰ τῶν εφημερίδων κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ὥστε καὶ λέγειν, καὶ ὁρᾶν, καὶ ἀκούειν αἰσχρὸν ἐστὶ. Κατ' αὐτοὺς ὁ κόσμος κατεστράφη, διότι δὲν ἐφηρμώθη κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ὁ ἐκλογικὸς νόμος, καὶ διότι παρεβιάσθη, ὡς διεσχυρίζονται, τοῦ λαοῦ ἡ θέλησις. Ἀλλ' ἡμεῖς διατεινόμεθα, ὅτι μόνη ἡ τῶν βραδύουργων καὶ μικροτυρχνίσκων θέλησις παρεβιάσθη.

Ὁ λαὸς ὅστις, καὶ ἄλλοτε εἶπομεν, δὲν κατανοεῖ ὅτι πάντοτε γίνεται ὄργανον τῆς ἰδιοτελείας, μήτε ἐνεργεῖ πώποτε ἀφ' ἑαυτοῦ, μόνην εὐχὴν καὶ θέλησιν ἔχει τὴν ἠσυχίαν, τὴν τάξιν καὶ τὴν ἀσφάλειαν· τὸ πολυθύλλητον δὲ, τὸ μέγα καὶ ἐξοχὸν ἐκλογικὸν τοῦ δικαϊώμα, περὶ οὗ γίνεται τόσος πολὺς λόγος, χρησιμεῖει ὡς μέσον τοῦ νὰ στήσωσι θρόνον ἀπέναντι τοῦ βασιλικῆς θρόνου οἱ βραδύουργοι τῶν ἐπαρχιῶν· ὁσάκις δὲ ἀποτυγχάνουν καθίστανται συνήγοροι τοῦ λαοῦ καὶ διεκδικηταὶ τῶν δικαϊωμάτων αὐτοῦ, ἐκτὸς ἐὰν λέγοντες λαὸν ἐνοοῦν δέκα εἴκοσιν ἢ καὶ περισσοτέρους συγγενεῖς, φίλους, οἰκείους καὶ παρασίτους τῶν βραδύουργων τούτων, καὶ κοινὰ μετ' αὐτῶν συμφέροντα ἔχοντας. Ἡ κυβερνήσις λοιπὸν χειραγωγήσασα τὸν λαὸν εἰς τὰς ἐκλογὰς ἐπραξεν ἔργον συνάδον μετ' ἡθελῆσιν καὶ τὰς εὐχὰς του, διότι ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐκλογῶν τούτων ἐλπίζεται, ὡς ἅπαντες σχεδὸν ὁμολογοῦν, ἡ βελτίωσις τῆς κοινωνικῆς καταστάσεώς μας, ἡ δὲ δημοσιογραφία, ἐὰν ἤθελεν ἐνεργεῖ εὐσυνειδήτως καὶ κατὰ τὴν ἐξοχὸν ἀποστολήν της, ὄφειλε νὰ ἐπιεικῆ καὶ οὐχὶ νὰ ἐμψεύσῃ τὴν Κυβέρνησιν, ἀφ' ἐνὸς μὲν διότι ἐνήργησε σύμφωνα μετ' ἡθελῆσιν καὶ τὰς εὐχὰς τοῦ λαοῦ, καὶ ἀφ' ἑτέρου, διὰ τὰ ὁποῖα ἔλαβε συνετὰ μέτρα τοῦ νὰ μὴ διαταραχθῇ ἡ τάξις εἰς κἀνὲν τοῦ κράτους μέρος.

Ὅτε ἐξεδόθη ὁ περὶ Δήμων νόμος ἐπευφημήσθη παρὰ πάντων καὶ ἐθεωρήθη ὡς πρόδρομος τῶν προσδοκωμένων

τότε ἐθνικῶν ἐλευθεριῶν μας, καὶ τῶν οὐδὲς δύναται ν' ἀντεῖπῃ ὅτι ὁ νόμος οὗτος δὲν εἶναι οὐράνιος καθ' ὅν τρόπον εἶναι συντεταγμένος, ὡς καὶ τὸ πολίτευμά μας εἶναι καὶ αὐτὸ οὐράνιος κατὰ θεωρίαν θεσμοθεσία. Ἀλλὰ κατὰ πόσον μᾶς ὠφέλησεν, ἐρωτῶμεν, ὁ οὐράνιος οὗτος νόμος; Μᾶς ἐβλάψε μάλιστα, ἀπαντῶμεν, διότι οὔτε ἐφηρμώθη, οὔτε ἐφαρμόζεται, οὔτε εἶναι δυνατόν νὰ ἐφαρμωσθῇ κατὰ τὴν ἐννοίαν αὐτοῦ.

Κατὰ τὸν νόμον τούτον, οἱ κάτοικοι τῶν δήμων ἐκλέγουν κατ' ἐλευθέρην αὐτῶν θέλησιν τὰ δημοτικὰ συμβούλια, τὰ καθήκοντα τῶν ὁποίων εἶναι ἐξοχα· διότι τὰ συμβούλια ταῦτα ὄχι μόνον διαγράφουσι ποῖαν χρῆσιν τῆς δημοτικῆς περιουσίας πρέπει νὰ κάμνωσιν οἱ Δήμαρχοι, ἀλλὰ καὶ ἐξελέγγουσι τὴν διαχείρισιν αὐτῶν, καὶ ἐπιτηροῦσιν ὥστε νὰ μὴ κατασπαταλᾶται οὐδὲ νὰ ὑπεξαίρηται ἡ δημοτικὴ περιουσία. Ὑποθέτει λοιπὸν ὁ νόμος, ὅτι ὁ λαὸς κατ' ἐλευθέρην αὐτοῦ θέλησιν ἐκλέγει τοὺς δημοτικοὺς συμβούλους τοῦ ἐκ τῶν μάλλον ἐναρέτων, εὐσυνειδήτων καὶ φρονίμων συνδηματῶν του, διὰ νὰ ἐπαγρυπνώσιν οὗτο, ὥστε νὰ γίνεται ἐντιμὸς καὶ συνετὴ διαχείρισις τῆς δημοτικῆς περιουσίας, καὶ νὰ ἐνεργῶνται αἱ ἀπολύτως μόνον πρὸς βελτίωσιν, καλλωπισμὸν καὶ πρόδοον τῶν δήμων ἀναγκαίουσιν δαπάναι. Ἀλλὰ τί ἄλλο εἶναι τὴν σήμερον τὰ δημοτικὰ μας συμβούλια, εἰμὴ τόσα νευρόσπαστα τῶν δημάρχων, ἐκλεγόμενα οὐχὶ κατ' ἐλευθέρην καὶ ἀνεπηρέαστον τοῦ λαοῦ θέλησιν, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἐπιβρόχην καὶ κατὰ τὴν θέλησιν τῶν βραδύουργων δημαγωγῶν; Οὕτω πως δὲ ἐκλεγόμενα καὶ συνερχόμενα ψηφίζουσι τὰ πάντα κατὰ τὴν ἀρέσκειαν τῶν δημάρχων. Εἶναι λοιπὸν συμβούλια ὑπὸ τοῦ λαοῦ μὲν διὰ στερεοτύπων ψηφοδελτίων καὶ κατ' ἐπιφάνειαν ἐκλεγόμενα, ἀλλ' ὑπὸ τῶν δημάρχων ἐμμέσως διοριζόμενα. Εἶναι συμβούλια διὰ τὸν τύπον μόνον ὑπάρχοντα καὶ διὰ νὰ νομιμοποιῶσι τὰς παρανομίας, τὰς ὑπεξορέσεις καὶ τὰς καταχρήσεις τῶν δημάρχων κατασπαταλῶντων ἀτιμωρητῆ τὴν δημοτικὴν περιουσίαν. Εἶναι συμβούλια προσδιορισμένα μὲν διὰ νὰ συντάττωσιν εὐσυνειδήτως καὶ ὡς πατέρες τοῦ λαοῦ τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν ἐτησίων δαπανῶν τῶν δήμων, καὶ διὰ νὰ ἐξελέγγωσι τοὺς ἀπολογισμοὺς τῶν δημάρχων καὶ τὴν ὁποῖαν κάμνουν διαχειρίσιν τῆς δημοτικῆς περιουσίας, καὶ ὅμως τοὺς μὲν προϋπολογισμοὺς τῶν δαπανῶν συντάττουσι κατὰ τὴν τῶν δημάρχων ἀρέσκειαν καὶ ὑπὸ τὰς εἰσηγήσεις αὐτῶν, οὐδεμίαν δὲ πάποτε ἐξελέγξιν τῶν ἀπολογισμῶν πράττοντα, ἐνῶ ἐὰν δὲν ὑπῆρχον τὰ συμβούλια ταῦτα δὲν ἤθελεν εἶσθαι δυνατόν νὰ καλύπτονται αἱ ὑπεξαίρεσεις καὶ καταχρήσεις τῶν δημάρχων, διότι τοῦλάχιστον μετὰ τὴν παῦσιν αὐτῶν ἤθελεν διορίζεσθαι ἐπιτρο-

ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ.

Ἡ Βαρόνη τοῦ Σχουαϊκέλ.
Διήγημα ἱστορικὸν ἐκ τῆς Estafette.
Συνέχεια καὶ τέλος.

Μεθυσθεῖσα ἐκ τοῦ θριάμβου τούτου ἡ Βαρόνη τοῦ Σχουαϊκέλ, μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν της κειμένην εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Χέλδερ, ἐν τῇ γωνίᾳ τοῦ προτειχίσματος (Boulevard) τῶν Ἰταλῶν. Ἀλλ' ἐνῶ ἠτοιμάζετο ν' ἀναπαυθῇ ἐκ τῶν κόπων τῆς ἐσπέρας, ὁ κρότος τοῦ κώδωνος ἀντίχλησεν εἰς τὴν θύραν τοῦ οἰκήματός της.

— Ποῖος εἶναι ἄραγε εἰς τοιαύτην ὥραν; Ἀναμφιβόλως εἰς τῶν νέων οἰτινες μ' ἔλεγον εἰς τὸν χορὸν ὅτι θέλουν παραφρονῆσαι δι' ἐμὲ θὰ ἐπραξέ τὸ παράλογον τοῦτο ἐπιχείρημα.

Ἐσήμανεν ἐκ νέου ὁ κώδων μετ' ἐπιπλέον παραπρότερον δυνάμιν· καὶ ἐπειδὴ ἡ θύρα ἔμενε κεκλεισμένη, ἤχηρὰ φωνῆ ἀντήχησε τὰς λέξεις ταύτας.

— Ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου ἀνοίξετε.

Ὁ ὑπῆρτης ἤνοιξεν, ἡ δὲ βαρόνη μόλις ἀναλαβοῦσα ἐκ τῆς μεγάλης ταραχῆς της, ἐξεπλάγη μεγάλως ὅταν εἶδε τὸν ἰππότην Σάντα Κρούζ.

— Τί δηλοῖ ἄραγε ἡ ἀστείότης αὐτῆς; ἠρώτησεν ἡ βαρόνη, ἥτις μὴ γνωρίζουσα τὸν ἄνθρωπον τούτον, συνήλθεν ὀλίγον ἐκ τῆς πρώτης της συγκινήσεως.

— Ἡ αἰτία ἥτις με ὤδηγεῖ πρὸς ὑμᾶς κατὰ τὴν ὥραν ταύτην, εἶναι σοβαρὰ ἀπεκρίθη ὁ ἰππότης.

— Ἀληθῶς; . . . Μήπως ἔρχεσθε ἕως νὰ με διηγηθῆτε ἱστορίαν τινὰ ἐξ ἐκείνων τὰς ὁποίας εἶπατε εἰς τὸ δειπνον;

— Ἐμμαντεῦσατε, κυρία. Ἐρχομαι διὰ παρομοίαν ἱστορίαν, καὶ εὐχομαι νὰ μὴν ἦσθαι ὑμεῖς ἡ ἡρώς.

— Ἐξηγηθεῖτε, κύριε, ἐπανέλαβε ἡ Βαρόνη, τῆς ὁποίας ἡ ταραχὴ ἐπηνύξησεν.

— Εἶμαι ἐπιφορτισμένος, κυρία, δυσχερῆ μὲν ἀλλ' ἀναγκαῖαν ἀποστολήν· πρόκειται νὰ ἐνεργηθῇ ἀνάκρισις ὡς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τῶν ἀδαμάντων τῆς κυρίας Δεμιτόφ.

— Μήπως ὑποπτεύεσθε ἐμὲ;

— Ὅλα τὰ πρόσωπα τῆς περιστοιχούσης τὴν κόμησσαν κοινωνίας ὑπέκυψαν εἰς τὸ αὐτὸ μέτρον οὐδενὸς ἐξαιρουμένου· Ἐλπίζω δὲ ὅτι οὐδ' ὑμεῖς θέλετε ἀντιστῆ ὡς πρὸς τὰς ἀναζητήσεις μας ταύτας.

Ἡ Βαρόνη ἠθέλησε νὰ ἀντισταθῇ, ἀλλ' ὁ ἰππότης ἔκαμε σημεῖον τι καὶ τέσσαρες ὑπῆρται ἐφάνησαν.

— Μήπως ἐπιθυμεῖτε νὰ θρασύωμεν τὰς σκευοθήκας καὶ τὰ ἐπιπλα; ἠρώτησεν ὁ ἰππότης.

Ἡ Βαρόνη ἔδωκε τὰς κλεις, οὗτος δὲ ἤνοιξεν ὅλα ταῦτα, ἠρέμνησεν ἀπανταχοῦ ἀλλ' οὐδὲν εὔρεν. Ἀκολούθως ἐ-

ζήτησε ν' ἀνοίξῃ μικρὸν τι χαρτοφυλάκιον, ἀλλ' ἡ βαρόνη ὠρᾶ καὶ τρέμουσα ἀπεκρίθη, ὅτι τὸ σκεῦος τοῦτο περικλείει ἐπιστολὰς καὶ γυναικεῖα μυστήρια εἰς τὰ ὁποῖα οὐδεὶς δύναται νὰ εἰσδύσῃ.

Ὁ ἰππότης ὑπεσχέθη ὅτι δὲν θέλει ἀναγνώσει οὐδὲν ἔγγραφο· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ Βαρόνη ἐπέμενεν ἔκαμεν οὗτος νέον σημεῖον εἰς ἓνα τῶν ἀνθρώπων του, ὅστις παραχρῆμα εἰσήγαγεν ἐπιτηδεῖως εἰς τὸ κλειθρον μικρὸν ἄγκυστρον καὶ τὸ χαρτοφυλάκιον ἤνοιξεν.

Ἡ βαρόνη κλονισθεῖσα τότε, ἔπεσεν ἡμιθανὴς ἐπὶ τινος καθέδρας.

Ὁ ἰππότης ἀφῆρσε τὰ χειρίδιά του, διεχώρισεν εὐγενῶς τὰ ἔγγραφα καὶ ἀνεκάλυψεν ἓν κρυστάλλινον σκεῦος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὐρίσκοντο δύο δέσμαι σμαράγδων καὶ ἀδαμάντων ἐκ τοῦ διαδήματος ἀποσπασθέντων, οὐδενὸς ἐλλείποντος.

Μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην, ἐπειδὴ ἡ βαρόνη ἀπόλεσε τὰς αἰσθήσεις της, οἱ ἀκόλουθοι τοῦ ἰππότητος λαβόντες αὐτὴν τὴν μετέφερον λυποθυμημένην καὶ μετὰ τὰ αὐτὰ τοῦ χοροῦ ἐνδύματα ἐντὸς ἀμάξης εἰς τὴν θύραν περιμενούσης, καὶ ἅπαντες διευθύνθησαν εἰς τὸ κατάστημα τῆς ἀστυνομίας.

Μεγάλως ἐσυγκινήθη ὁ Παρισινὸς κόσμος, ὅταν τὴν ἐπιούσαν ἐπληροφορήθη ὅτι γυνὴ ὑψηλοτάτης περιότης,

